

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 42.

W NIEDZIELĘ DNIA 25. MAJA 1800.

Konfraternia tuteysza Chirurgow, na dowód wierności i poddania swego ku Nayaśnieysiemu Panu, Cesarzowi, naszemu Naymilszemu Monarsze, uczyniła ofiarę dobrowolną wojenną pod dniem 30 Grudnia roku zeszłego, z ośmiu sztuk starego srebrnego naczynia, otaxowanego według wewnętrznej wartości na Zł. R. 227 X. 27. — Za tę wyborną i śliczną patriotyczną czynność, w imieniu Præsidium tuteysze krajowe, rzeczony konfraternii, naywyższe J. C. K. woli ukontentowanie. W Krakowie dnia 25 Kwietnia 1800.

Z Wiednia d. 17. Maja.

Za zmarłą Cesarzową Jmć Maryą Ludwikę odprawione zostały we środę d. 14 w zamkowym kościele o godzinie 6 wigilie, a d. 15. z rana roczne exekwie. Cesarstwo JJ. wraz z Arcy Xżętami i całym dworem znajdowali się na nich. D. 14 były z tego powodu teatry zamknięte.

D. 8 t. m. umarła tu hrabina Thun, z domu hrab. Unsfeld; kobieta pełna cnot i pobożności. — D. 21 kwietnia umarł X. Floryan Ulbrich, pleban w Korneuburg zakonnik regularnych w 62 roku życia swego. Stawny z nauk matematycznych i cnot duchownych.

Zdarzenia Wojenne.

Jak F. Z. M. baron Kray pod dniem 9

maja z Erlemons donosi, nieprzyjaciół po ostatniej bitwie przy Möskirchen postąpił w trzy dywizye na prawym brzegu Donau ku Riedlingen, w czasie gdy inna część wojska przez Sulgau drogą ku Biberach posuwała się.

Żeby nieprzyjaciela nie zostawić panem prawego brzegu Donau, F. Z. M. Kray przeprowił się przeto w nocy z dnia 7 na 8 z armią za tę rzekę, i przez śpieszny marsz pozyskał dnia 8 po południu stanowisko za równinami Biberach. Lecz koło wieczora tego samego dnia odparł nieprzyjaciół nasze forpocząty aż do samej armii, a d. 9 zrana atakował z tak przemagającą siłą w piechocie całe nasze stanowisko, iż F. Z. M. Kray miał sobie za obowiązek

nie wystawiać w tym stanowisku armii na niepotrzebną znaczną stratę, zwłaszcza, że w tych okolicach lasami przerosłych nieprzyjacielska piechota przeciw naszej jeździe wszędzie znajdowała schronienie, piechota zaś nasza mogła równie być większą liczbą nieprzyjaciela przewalczona; zazwyczaj umyślił cofnąć armię do Memmingen za rzekę Iller, gdzie ią podług dalszego jego doniesienia pod d. 11 z Ulm d. 10 rozłożył. Około południa tego dnia był od znacznej nieprzyjacielskiej kolomny atakowany, która przez Wurzach przeciw niemu postępowała, lecz, utrzymał swoje położenie. Druga nieprzyjacielska kolonna przeszła tegoż dnia przez Biberrach, i nadaremnie usiłując spędzić nasze forpocztę za rzekę Iller, przekonała F. Z. M. Kray, że nieprzyjaciół, który iak wiadomo nie oszczędza ludzi na stoczenie w tym miejscu powtornej bitwy godził. Lecz uwaga, iż nasze waleczny wojska, nader zmordowane 10 dniowem nagłym marszem, codziennymi prawie potyczkami i przez nieregularne pożywienie, potrzebowały niejakiego wypoczynku, skłoniła F. Z. M. Kray do zaprowadzenia armii do kol. Ulmu, [opatrzenia tej twierdzy potrzebną załogą, aby potymgdy armia cokolwiek wytechnie stosownie do okoliczności przedsięwziąć środki.

Pfalc. Bawarsko wojska znajdujące się pod kommandą pułkownika Wrede przy armii, z równą iak nasze wojska potykały się odwaga.

Dla codziennych marszów i ustawicznych potyczek nie mogli F. Z. M. Kray przyśłać dotąd naszej straty, lecz obiecać ią w krótkce nadesłać.

Tymczasem donosi, iż waleczny rot-

mistrz hrabia Nadasdy od regimentu Blankensteina na swoje rany umarł, iż pułkownik od ulanów hrabia Trautmanndorf bez nadziei życia chory leży, iż pułkownik Nordmann ciężko ranny w nieprzyjacielską niewolę się dostał, iż podpułkownik Flemming od grenadyerów, major Szent-Jvany i rotmistrz Kaufen od regimentu Meszaros na placu polegli, tudzież F. M. L. Karaiczay i generał major Klenau ranionemi są, ostatni jednak lekko.

Generał jazdy Melas donosi pod d. 3 z Albenga, iż 3 dywizye stojące w gorach pod F. M. L. Elsnitz, zwłaszcza prawa, którą sam F. M. L. dowodził, [połączywszy się z generałem Gorupp, który tam był przez górę St. Bernardo nadsłonięty, na górę Gale weszła, drugie zaś dwie pod F. M. L. Morczia i generałem Brentano przeciw Rosca Barbena postąpiły, i z brygadą generała Lattermann przez St. Pietro del Monte w Loano się złączyły.

Przez osadzenie góry Gale zostało nieprzyjacielskie stanowisko Capo St. Spirito do tak nazwanego Rocca Curiaira zupełnie oskrzydłone, dla czego nieprzyjacieli one d. 3 z rana spieszo opuścili, widząc się zaś przez doniesione osadzenie wzgórków Zucarello powiększanej części nad brzegi odpartym, cofnął się dalej na Alafio.

Kolonna F. M. L. Morczia, która ścigała jeszcze do siebie kolonnę generała Brentano, odebrała rozkaz jeszcze tej samej nocy postąpić do Rocca Curiaira, połączone zaś kolomny F. M. L. Elsnitz i Gorupp postępowały do Nasin, niedaleko Castel bianco.

Postawiony szwadron 550 regimentu

husarów rotomistrza Gavandy na drodze nad morzem do ścigania nieprzyjaciela, dognał nieprzyjacielską tylną straż przy Albenga, uderzył na nią i wiele jeńców zabrał. W Albenga zostawił nam nieprzyjaciela dwie zagwożdżone armaty, a w Ca po St. Spirito jedną większego kalibru; skład artyleryczny po większej części z la wetow i amunicji wyrobionej złożony, zniszczył nieprzyjaciela częścią ogniem, częścią wodą w Albenga, jednak znaczny prochu zapas dostał się w nasze ręce.

Angielskie okręty, które ścigały z swej strony uciekającego nieprzyjaciela, i onego przy Alafio dognały, wiele mu w cofaniu dokuczyły i w tymże mieyscu 8 jego statków przewozowych, z których kilka artyleryą było ładownych, zdo były.

Też same okręty doniosły, iż nieprzyjaciela tego samego wieczora Lanqueglia opuścić zamysła, ale generał iardy Melas, nie mógł go tylko małemi oddziałami ścigać kazać, ponieważ kolomny dla nader ciężkiej drogi nie mogły szypko postępować, a procz tego wzgorki, na których stał, musiał niemi poniekąd osadzone trzymać.

F. M. L. Ott. donosi generałowi iardy Melas, iż korpus blokujące Genuę d. 2 od nieprzyjacielskiej kolomny 3000 ludzi mocney, która równo ze świtem Polcevera osadziła, w puakcie la Coronata zwanym natarczywie atakowane było, w czasie gdy z Genui ze wszystkich armat mocno dawano ognia; z początku poszczęściło się w prawdzie nieprzyjacielskiemu oddziałowi odnieść niejakie korzyści nad broniącymi tego punktu regimentami Spleny i Nardasdy, i już zbliżali się szturmujący do

postawionych tam 3 armat, gdy nagle waleczny podporucznik Jugenies od Spleny w półtorej kompanii z bagnetem na niego uderzył, z znaczną stratą za Polcevera oddał i 14 officyerow i 149 żołnierzy w tej okazyi w niewolę zabrał. Nieprzyjaciela poniosł także w zabitych znaczną stratę, ponieważ nasza artylerya przewybornie dawała ognia.

Podług dalszego doniesienia generała iardy Melas także z Albenga pod d. 4 rozszerzył się nieprzyjaciela na lewym swoim skrzydle przy Cervo nad brzegiem aż ku Cesto i główną swoją kwaterę w Diano założył.

Generał iardy Melas postawił generała Lattermanna przy Capo di Miele nad źródłem Andora, a ponieważ się spodziewał, że F. M. L. Elsnitz tego samego ieszcze dnia pomknie się na górę Carro, a generał Gorupp na gorze Ardente stanie, mniema przeto, iż nieprzyjaciela to nowe stanowisko równie wkrótce opuścić musi.

W Alafio zostawił nam nieprzyjaciela 8 metalowych i 4 żelaznych armat. — Nad sypaniem baterii przy cytadelli Sawońskiej spieszno pracują.

Jak F. M. L. Kaim generałowi Melas donosi, w nieprzyjacielskich okolicach Briançon, podług wiary godnych doniesień ma być wielkie zaburzenie, dla czego F. M. L. Kaim mocne demonstracye w owe okolice czynić każe.

Z Włoch d. 4. Maia.

Podług dalszego urzędowego raportu, który lord Keith w Liwornie względem spalonego okrętu Królowa Karolina oznajmił, nie wyratowano ze wszystkim z niego tylko 206 ludzi. Wielu matkow, którzy pożar gasić chcieli, sami jego ofiarą pa-

Ali, niektórzy rzucali się z rozpaczą w ogień, inni odbierali sobie pugiłami i pistoletami życie. Pięć kobiet, (wszystkich znajdowało ich się 12 na okręcie) trzymały się przez 4 godziny na sztuce drzewa, lecz nieodbierając ratunku utonęły. Jeden unterofficer nie widząc sposobu wyratowania swej żony, wydarł iey z rąk dziecię i rzucił się z nim z rozpaczą w morze. Przez dwie godziny trzymał się na kawałku drzewa i zawsze dziecię drugą ręką w górę podnosił. Nakoniec, kiedy już ostatnich sił dobywał, został na bacie wyratowanym, lecz dziecię nie żyło tylko dwie godziny potem. Heroiczny kapitan tego okrętu William Todd, który do ostatniego momentu nie stracił przytomności, sam nakoniec zadał sobie śmierć z pistoletu. Z 30 oficerów nie wyratowano tylko 6. W Liczbie zatopionych znajduje się dwóch krewnych ministrów Grenvilia i Dundasa. Wielki magazyn prochowy, w którym znajdowało się 916 baryłek prochu, nie był na powietrze wysadzony ponieważż zawczasu napuszczono do niego wody.

Bunt w Korsyce przeciw Francuzom, potwierdził się tak dalece podług listów z Liworna pod d. 2 t. m., iż reszta pobitych wojsk pod jenerałem Salicetti przymuszona była cofać się do Bastia. Salicetti posłał okręt do Genui z prośbą o posiłki do Masseny; lecz Anglicy zabrali felukę, na której znajdował się kurier z depeszami od Masseny, w których donosi mu, że sam jest od Austryaków i Anglików zamknięty i wszelkich posiłków pozbawiony. Lord Keith wydał najsurowsze rozkazy, iż którykolwiek z kapitanów Genuńczykom najmniejszej żywności dostawi, te-

dy śmiercią będzie ukaranym. Z tym wszystkim mniemają, iż Genuńczykowie przez ostatni szturm, z powodu którego Anglicy przymuszeni byli, na moment odstąpić ścisłej blokady portu, niektóre zapasy żywności otrzymali.

Twierdza Wallety na wyspie Malcie miała wprawdzie od kupców z Marsylii 2 statki ze zbożem otrzymać, z tym wszystkim dwie pobliskie cytadele, których ostateczna załoga nie była w stanie utrzymać się, Francuzi opuścili.

Z Karlsruhe d. 5. Maia.

Dwor Badencki zostanie się w tutejszej stolicy, niechay okoliczności kampanii iak chcą wypadną. Dwor zaś Wirtemberski zamysła w przykrym razie udać się do Anspach.

Z Londynu d. 2. Maia.

Z Gibraltaru przez bryg Luisa nadeszła przyjemna wiadomość, że eskadra admirała Duckworth, złożona z liniowych okrętów Smifesure i Leviathan i fregaty Emerald, zabrała bogatą kupiecką flotę z Kadyx do południowej Ameryki przeznaczoną od 11 kupieckich okrętów przez 3 fregaty prowadzoną wraz z 2 fregatami i do Gibraltaru przyprowadziła. Wartość tej zdobyczy do 1 mill. f. szt. szacują.

Z okolic Brestu mamy wiadomość, że 17 Francuzkich i 15 Hiszpańskich liniowych okrętów osadzonych wojskiem w tamtejszym porcie do wyrzucia pod zaglaw gotowości stoi. Są one na 6 a fregaty na 4 miesiące opatrzone w żywność. Ponieważ na Hiszpańskich okrętach znajdują się wszyscy Hiszpańscy chorzy którzy się w szpitalach byli, mniemają przeto niektoż, że one zamyslaia do Kadyx powrócić.

Z Lizbony mamy listy do 17 kwietnia. Wszystko tam było w spokoju i nic więcej o wkroczeniu Hiszpańskiej armii nie mówiono.

P. Windham składa teraz urząd sekretarza wojny, który P. Pelham znówu do stanie. P. Windham będzie na miejscu P. Dundas podskarbiem marynarki, ten zaś będzie tajnym pieczętarszem Szkocyi, który urząd 2700 f. szt. rocznego dochodu czyni.

Lord Bridport ma wkrótce być na Angielskiego Wiskonta, a P. Sidney Smith za swoim powrotem z Egiptu, za waleczną obronę Akry na Angielskiego lorda wyniesiony. Potwierdza się, że lord Nelson otrzyma komendę nad naszą kanałową flotą.

W Jamayce znówu się murzyni oburzyli. Do Petersburga (mówią tutejsze ministerjalne pisma) pobiegł już kurier z odwołaniem naszego z tamtąd ministra P. Whitworth; następcą jego jeszcze nie jest mianowany. Jenerał Stuart, który miał się udać do Włoch, na komenderowanie naszej wyprawą na śródziemne morze przeciw południowej Francyi, zostanie się w Anglii.

W tych dniach umarł w Norfolk Angielski poeta Will Cowper.

Xzeta Orleanscy nie poiechali do Lizbony, tylko przenieśli się do wieyskiego mieszkania w Hampshire.

W Dudler w Worcestershire zrobił się bunt naryku, z przyczyny drożyzny żywności, który przez obecność wojska wprawdzie usmierzoną został, ale kilka osób utraciło życie. Rząd zatrudnia się teraz do chodzeniem przyczyn tej drogocności zboża, mięsa, &c. i wynalezieniem sposobów zapobieżenia onej.

Xzę Jorku powrócił do miasta, lecz prawą rękę nosi jeszcze podwiązana.

Admirał Dickson odebrał już komendę nad północną flotą na miejscu lorda Duncan.

P. Fischer pierwszy Wirtus na oboi, został w królewskim pałacu właśnie, kiedy solo grał paralizem tknięty. Xzę Wilhelm Glocestru postrzegł to nayıpierwey i kazał go z pokoju wynieść. W godzinę potym umarł.

W wyższej izbie wniosek lorda Holland, żeby katolicy Irlandscy, którzy dwie trzecie części mieszkańców tego kraju składają, przy mającym nastąpić złączeniu do równych praw z protestantami przy puszczeni byli, został bez głosowania odrzuconym. Wyprowadzenie wełny bez opłaty z Anglii do Irlandyi zostało na przełożenie P. Pitta w niższej izbie, pomimo wszystkich przeciwnych zdań, większością głosów uchwalone. — Papiery stoją dziś 63 $\frac{1}{2}$ za sto.

Z Madrytu d. 16. Kwietnia.

Wyrok, który J. K. M. wydał po odebraniu wiadomości o wyborze Papieża Piusa VII. jest w tych wyrazach: "Odebrawszy wiadomość, której z takim upragnieniem oczekiwałem, że Boska Opatrzność raczyła dać ponać swoją odwieczną wolą przez wyborną głowę kościoła kardynała Grzegorza Barnabisa Chiaramonte, który przybrał sobie imię Piusa VII, takowego ukontentowania dla moich ukochanych poddanych spożniać niechcąc, rozkazuję aby we wszystkich kościołach państwa moiego na podziękowanie P. Bogu *To Deum* odprawione zostało i aby od dnia jutrzejszego przez trzy dni następujące, całe miasto oświecone było. Dwor cały tak iak napaładę ubrany będzie, dla okazania

tey radości i ukontentowania, którego każdy dobry katolik z tego zdarzenia doświadczyć powinien. Procz tego zaś mianowałem ministra pełnomocnego i nadzwyczajnego posła, któryby Papieżowi oświadczyłszy moje z powodu tego wyboru ukontentowanie, ułożył się zarazem z S. O. względem wielkich przedmiotów, które w niniejszych okolicznościach wielkiej i głębokiej wyciągaia rozrugi dla zapewnienia tey przyjaźni i zgody, która między obiema państwami trwać powinna. Tym czasem zaś stosownie do tego, co przez wyrok mój pod dniem 5 Września roku przeszłego rozkazałem, gdy się dowiedziałem o śmierci naszego S. O. Piusa VI., chcę aby tok i porządek interesów kościelnych w tymże samym stopniu postanowionym był w jakim się znajdowały przez zasługą zwyż rzeczoną śmiercią. Dań w Aranjuez dnia 29 marca 1800. roku."

Podpisano własną Królewską ręką.

Ministrem mianowanym przez Króla Jmć do dworu Papieżkiego jest P. Labrador, który przy Piusie VI. aż do czasu jego śmierci we Francyi zasługę mieszkał a w tym czasie znajduje się w Paryżu.

Z Paryża d. 5. Maja.

Odkryto tu spisek, czyli tak nazwany Angielski wydział, którego zamachy przeciw rządowi wymierzone były. Z początku miano o tym spisku wcale przeciwnie podania. Dzisiejszy Monitor zawiera w sobie prawdziwy o nim rapport ministra policyi do pierwszego konsula, którego jest takowa osnowa:

" Obywatelu Konsulu! Od dawnego czasu dochodziła policya wątki intryg Angielskiego wydziału. Po wielu wyszuki-

waniach poznała wiele osob, które agentami tego wydziału były. Zwlekła tymczasem ich aresztowanie, żeby tym lepiej mogła ich kroki uważać i doysć ich związków.

" Dowiedziałem się z pewnością, iż co 3 miesiące rozdawano znaczne summy na zapłacenie paszkwilow przeciw rządowi i przeciw najlepszym obywatelom. Zabrawszy takowe paszkwile i niektórych ich autorow przyaresztowawszy doszedłem całego łańcucha narzędziow cudzoziemca, odkryłem pierwszych agentow Anglii, dowiedziałem się o domie, w którym się miesiwali schadzki i zabrałem skład ich papierow i korespondencyi.

" Korespondencya ta znajduje się w ręku 4 radcow stanu, Chaptal, Emery, Brune i Champagoy, których Ty, Obywatelu Konsulu, dla roztrząśnienia iey mianowałeś. Potwarz, paszkwile, spalenie portow, zamordowanie pierwszej rządowej osoby, oto są zamachy Angielskich Agentow i sposoby, których do tego użyć chcieli. „

Podpisano Fouché.

" Odkryty Angielski wydział, (mowi dziennik wolnych ludzi) wystawia nieiako przeciwną rojalistow partyą, którego agent ci bardzo podstępnie i czynnie do rzeczy przystępowali. Znaleziono bardzo wiele fałszywych kart bezpieczeństwa, paszportow, paszkwili i obszerną korespondencyą. Między złapanemi pismami wymieniaią między innemi następujące: Instrukcyja dla agentow; spisanie wszystkich publicznych agentow, którzy mają być strzeżonemi; rapport o postępowaniu każdego z osobna; obszerne w cyfrach pismo z objaśnieniem na brzegach; wyszczegół-

nienie wszystkich summ, które wiernym sługom J. K. M. rozdane zostały. Nawet cafun jest tam w rachunku umieszczony, który d. 21 stycznia przed kościołem S. Magdaleny wywieszono. Większą część pieniędzy użyto na pisma; na same paszkwile przeciw pierwszemu konsulowi wydano 100,000 fr. Cała korespondencya okazuje, iż spiskowi chcieli rząd obalić, kommandę nad armią Pichegru powierzyć, który miał Francją w ręce prawego króla oddać. Komendantów w portach chciało przekupić, żeby oddali floty. Dla osłabienia wrażeń, co Bonaparte dotąd dobrze i nadzwyczajnego zrobił, mieli agenci rozkaz spotwarzać go ustawicznie i nie oszczędzać pieniędzy na poróżnienie między sobą iemu przychylnych, żołnierzy przeciw iemu oburzyć, republikanów rozdrażnić, kupców narodowych dobr zastraszyć, iż Bonaparte skasuje ich kupso, nakoniec u rządzie kompanie, któreby rozbiłaly Delizanse. Podchlebiali nawet sobie, że od pewney osoby za odstąpieniem iey stey części zabranych pieniędzy o każdym transporcie pieniędzy wiedzieć będą, i że w administracyi lafow umieszczą takich ludzi, którzy w czasie potrzeby do złupienia pieniędzy mogą być użytymi. „

Mowią, iż matkę żony i szwagra wyprawionego w czasie 18 fructidora doprowadzonego Delarue aresztowano, i 11 agentów policyjnych z wielu officyerami do indagacyi pociągnięto. Nawet po departamentach ma wiele ludzi do tego spisku należeć. Utrzymują daley, że planem iego było Bonapartego wraz z jenerałem Lasne w jednym momencie zamordować. Aresztowani spiskowi są w Templu osadzeni. Mowią, że między nimi znajduje się 20 etnia Panna Deforges. Wyznaczeni radcy

stanu do roztrząsania ich papierow, rozpoczęli już swoje prace. Cała ta zmowa, (mowi dziennik Paryski) może się nazwać intrygą, ale ważniejsze nazwisko iey nie przystoi. Żaden członek wydziału nie był szefem spisku; większa ich liczba jest nie znana, żeby się daley co więcej pokażało.

Jenerał Desfolles, szef głównego sztabu armii Renu, wyraża w swoim raporcie pod d. 1 maja do ministra wojennego, iż plan, którego mu kopią posłał, wykonywa się do tego momentu szczęśliwie i na przyszłość można sobie dobre z niego obiecywać skutki.

W Wersalu i innych miejscach zbierają także składki na uzbrojenie ochotników armii odwodowej.

Dywizya Moguncka pod kommandą jenerała Laval, jest tak słyhać przeciw Mannheimowi, a potem przeciw Filipburgowi przeznaczona.

Zabny, w Szwabii szef brygady Dubois Crance, dopiero przed z miesiącami ożenił się z starszą córką byłego dyrektora Merlin.

Nasze woyska, tak się przez Strasburg dowiadujemy, osadziły już Donaueschingen, Villingen &c. Spodziewają się znaleźć w Szwabii, czego ma w Szwajcaryi brakowało.

Tajny sekretarz Bonapartego, ob. Bourienne, wyjechał zjad, lecz nie wiadomo dokąd i po co.

Do Tulon przysłało wiele Austriackich ięncow z Włoch. Oczekują tam także ięncow Angielskich, którzy przy Ezeubna ląd wysiedli, lecz od naszego woyska otoczonemi i zabranymi zostali. Liczba ich ma 500 ludzi wynosić.

Przedwczoraj przybieł kuryer do

Tuillier. Wkrótce potym postrzeżono telegraf w poruszeniu.

Mówią, iż generał Brune będzie od wodową armią kommanderował, a generał Berthier będzie szefem głównego sztabu pierwszego konsula.

Generał Dumas wyjechał już do Dijon, a wojenny kommissarz Barreville zatrudnia się korpusem ochotników na jego miejscu. Piękność gwardyi przybyłej do Dijon sprawia powszechne podziwienie. Zawsze jeszcze idą wojska do Dijon i z Dijon. Szczególniej zatrudnia się teraz prędkim zmocnieniem armii Włoskiej.

Przybyły do Strasburga legion Polaków wynosi 4000 ludzi.

Na posiedzeniu rady stanu d. 3 uczynił pierwszy konsul generałowi Brune śliczne podziękowanie, iż przez swoją mądrość i tęgosc tak prędko uspokoił Wandę. Generał Brune rzekł do Bonapartego, iż w zabudowlach departamentach uczynił dobrą reputacyę radcom stanu.

Departament des Vosges żąda także, aby ulica w Paryżu jego imieniem oznaczona była, ponieważ zapłacił wszystkie należne podatki.

Publiczna spokojność została znowu wewnątrz Francyi naruszoną. Poczta z Laval do Brest została o 3 mile od ostatniego miasta zdupiona. Generał Bernier, który w Bongeret kommanderował został w Vitre od 5 rozbojników zatrzymany, którego jego przewodniczącego sierżanta zamordowali, i jego potym nie wypuścili poki 10 tysięcy fr. za wykupienie jego nie były złożone.

P. Labrador, którego Król Hiszpański swoim posłem przy nowym Papieżu mianował, zostawał do ostatniego momentu we Francyi przy Piśmie VI. jako re-

zydent. Teraz znajduje się jeszcze w Paryżu.

Obywatel Descorches nie pojechał do Konstantynopola, znajduje się owszem w Paryżu. Nie potwierdza się także, żeby wojska z Egiptu miały już do Hierykskich wysp powrócić.

Różni prefektowie pozwolili sobie wyklądać ustawy podług swego mniemania, wydawać obwieszczenia, okólniki &c. Minister wewnętrzny Lucyan Bonaparte naganił ich postępek, i zalecił im, żeby ustawy wykonywali. "Naśladowcy rząd (pisze do nich) on czyni i okazuje rzecz w skutku, ale nie w pismach.,"

Sąd zdobywczy został już instalowany. Minister sprawiedliwości miał do niego mowę, w której między innym wyraził: "Sąd zdobywczy jest dla nowych narodów dawnym kościołem Janusa. Powszechnym życzeniem naszym być musi, aby chwałebny pokoy wkrótce jego drzwi zamknął. Tego pokoju musimy po zwycięztwie i sprawiedliwości oczekiwać. Dla wzniecenia strachu, można na moment powiększyć siły, lecz dla utrzymania ich na zawsze potrzeba zaufania, &c.,"

Z Madrytu d. 24. Kwietnia.

Miedzy naszym dworem i Portugalskim rządem zachodzi najlepsze porozumienie pomimo zawartego traktatu przez ostatnią Rosyją. Kilka Hiszpańskich regimentow zbliżyły się jedynie do granic Portugalskich, żeby w gotowości były, jeżeli mimo oczekiwania Anglicy wraz z innym wojskiem chcieli przez Portugalię przeciw Hiszpanii postąpić; lecz i ta obawa już zniknęła.

Do Lizbony Hiszpański bryg le Balon od 18 armat przyprowadził Algierski obrot od 20 armat.

GAZETY KRAKOWSKIE

W NIEDZIELĘ DNIA 25 MAJA 1860.

Z Frankfurtu d. 5. Maja.

Jenerał Mack na dniu 27 kwietnia przy był do Amberg, z kąd nazajutrz w dalszą do Pragi udał się drogę.

Z Berlina d. 3. Maja.

Wdowa Langrafowa Hesse Cassel Książeczka Pruska z domu Brandebourg schowała w nocy z dnia 1go na appoplexy w roku 54 wieku swojego przeniosła się do wieczności.

Z Hamburga d. 3. Maja.

Jenerał Doumuriér odbywszy podróż do Petersburga do niższej Saxonii powrócił.

Z Paryża d. 6. Maja.

Pierwszy konsul Bonaparte wyjechał przeszłej nocy do Dijon i do Genewy. Przed jego ieszcze wyjazdem nadeszła tu wczoraj przez telegraf z Hünigsen wiadomość, że nasza armia Reuu pod jenerałem Moreau d. 4 maja zajęła Stockach i znaczne zdobyła magazyny, &c. D. 2 główna kwatery naszego wojska była w Schaffhausen, i tegoż dnia Wirtemberska twierdza Hochentwiel, w Hegow, między Schaffhau-

sen i Stockach, która go armatami opatrzona była, bez wystrzału poddała się jenerałowi Vandamme przez kapitulacyę. Urzędowe o tym rapporta już są ogłoszone.

Radcy stanu Petit i Dejean pojechali wczoraj do Genewy. — Wojenny minister Carnot udał się do Dijon, gdzie które na krótki czas jego oddalenia wy ciągało. Rada stanu Laspeyres tymczasem wydawał woiennym.

Nieprzytomność Bonapartego w Paryżu nie ma tylko 14 dni trwać. Bieg interesów zostaje ten sam. Zamiast pierwszego podpisać drugi konsul rezolucye. Bonaparte będzie się starał połączyć działania armii Reuu, odwodowej i Włoskiej, dla doprowadzenia ich do jednego celu. Podróż Carnota, który za Bonapartem pojechał, ma także wojskowe przedmioty w zamiarze.

Przybyły z Genui adiutant powiada, iż to miasto w ogromnym stanie obrony postawiono. Armia stoi na wzgórkach i wiele Genueńczyków się uzbroidło.

Do Antibow przyprowadzono nieprzy-
jacielski okręt, na którym znajdowało się
go Austryaków i Anglików. Do Nicei przy-
prowadzono także dwa Neapolitańskie o-
kręty. — Ob. Collignon szwagier Carnota
jest sekretarzem w wojennym wydziale mia-
nowany.

Z Hagi d. 10. maja.

Nadawczytany kuryer od pierwszego
konsula przywiózł do regimentowi Fran-
cuzkiemu, który w Amsterdamie i Harlem
załogą stał, rozkaz, żeby się do odwodo-
wey armii w Genewie udał, dokąd wczoraj
march swój rozpoczął.

Między Middelburg i Elisingen zało-
żony oboz, zaślania tamtejsze okolice
przeciw nieprzyjacielskiemu napadowi.

Doniesiona niedawno telegraficzna
wiadomość o ataku Anglików na Skaldzie,
konczy się na polityczce niektórych nieprzy-
jacielskich kutrów z wyszłemi z Dunkierki
łódkami statkami.

Generał Carteaux dowodzi obozem od
8000 ludzi przy Leoduyum założonym. O-
boz nad brzegami Flandryi będzie się z
6000 ludzi składał. Przy Dunkierce bę-
dzie także oboz założony.

Z Strazburga d. 3. Maia,

Wczoraj zrana woyska Francuzkie
stoiące przed Kel zostawszy zmocnione
kilku kompaniami legionu Polskiego ude-
rzyły na woyska Austryackie i zabrały
Neumuhl i Korck. Około południa przy-
prowadzono kilku niewolników z czerwono-
płaszczowych. Od kilku dni wieletu przy-
było nowego woyska. Korpus armii je-
nerała leitmanta St. Suzanne które od dnia
28 kwietnia stało rozłożone między Mark-
holsheim i Schelestadt, dnia 30 kwietnia i
1 maia przeszło za Ren pod nowym Brey-
sach i połączywszy się z woyskiem armii
środkowej które stało przed starym Brey-
sach woyska połączone uderzyły wspólnie
na Austryaków i odebrały Frybourg. —
Piszą z Dizon pod dniem 29, iż przez mia-
sto to ma znowu przechodzić 60 tysięcy
ludzi nowego woyska którego przeznacze-
nie jest niewiadome. — Siedemnasta puł-
brigada piechoty liniowej idąca z Włoch,
która przez czas nieiaki stała w Beanne na-
dau 28 wraz z 20 regimentem strzelców i
9 dragonów przez Dizon przechodziła. D.
26 kwietnia gwardya konsularna przybyła
do Dizon.

DONIESIENIA.

*Per C. R. Forum Nobil. Lublinense medio praesentis Edicti universim notum
redditur, frustrato subalterno licitationis termino pro exarendatione bonorum Eoſcum
attinantis in Circulo Siedlicensi sitorum D. Francisci Jerowski priorum & nune
aride subiectorum in diem 2 maii a. c. praefixo, novum terminum in ordine exarendat-
ionis horum bonorum pro die 18 Junii a. c. hora 10 mat. praestitui; quapropter omnes
arati dandi e pidi invitanti: ut dicta die & hora hic Fori compareant, liberum
ipsis relinquendo propriam notitiam conditionum xarendationis in groemiali Rege-
stratura capessere. Datum Lublini die 6 mai 1800.*

Pietruski.

Purtscher.

Friedenthal.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Provinciat.

Antonius de Hildenbrand.

*Podane się do wiadomości że śmiercią J. O. Xcia Jmć Felixa Pawła Turckiego,
Biskupa Krakowskiego pozostałe w Krakowie rzeczy ruchome, iako to: klejnoty złote,
naczynia srebrne, zegarki, sukno sutra, bielizna garderoby i stotowa, porcelany, fa-*

ianse, szkło, wina, stoły, stoliki, krzesła, kanapy, konie, krowy, miedź, cyna, mosiądz, karety, powozy i inne sprzęty z rozkazu Przeseświeitnego C. K. sądu szlacheckiego Krakowskiego przez publiczną licytacją, dnia 3 czerwca, o godzinie osmej z rana roku bieżącego 1800 w Pałacu biskupim w Krakowie na ulicy wisłney stojącym za gotowe pieniądze przedawane będą.

Augustyn Korytowski Komornik Krakowski.

Podaje się do wiadomości, iż w dobrach Klucza Lipowieckiego, do Biskupstwa Krakowskiego należących, we dworze Lipowieckim, z mocy Przeseświeitnego C. K. sądu szlacheckiego będą dnia 9. czerwca o godzinie 9 z rana roku bieżącego 1800 pozostałe rzeczy ruchome po ś. p. J. O. Xciu Felixie Pawle Tarškim, Biskupie Krakowskim przez publiczną licytacją za gotowe pieniądze sprzedawane, jako to: stadne kłozce, zrobce większe i mniejsze, ogiery, bydło rogate, to iest: krowy, woły i iolownik, trzoda, pszczoły, płotna, przęzła, garniec do gorzałki, galury, ryby, wozy i inne nieciore sprzęty. Zyczący sobie co z tych rzeczy nabydź, zechcą się w oznaczonym czasie na wyżej wzmiankowanym mieyscu znajdować.

Dominik Raczynski Komornik Olkuski.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznaymują Edyktem ninieyszym publiczności: iż dogadzając żądaniu Woyciech. Jawornickiego kuratora masy zadłużoney Franciszka Dąbrowskiego pod dnem 12 marca r. b. podantemu, a żeby dobra Waworkow krydzie podległe w cyrkule Sądowimskim sezące były oszacowane, a potem przez publiczną licytacją sprzedane, pod dnem dzisieyszym Komornik Nidecki i Taxatorowie Rafał Szczepanowski i Wincenty Sosnowski do odprawienia takowey detaxacyi są delegowani.

Wszyscy zatym wierzyciele masy zadłużoney Franciszka Dąbrowskiego na ten koniec o tym uwiadomilią się: ażeby się starali od komornika zasiągnąć wiadomość, którego dnia też detaxacya odprawiać się będzie, i żeby, nieoczekując osobnego wezwania, w prawach swoich dopilnowali się.

Dan w Krakowie dnia 5 kwietnia 1800.

Jozef de Nikorowicz.

W. Roskoschny.

Reinheim.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakow: Galicyi Zachodniej.
Elsner.

Nomine Cæs. Regii Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galicie Occidentalis Gsis: Anne de Narbuty Woyniłowiczowa, ejusq; filio Casimiro Woyniłowicz. Medio presentis Edicti hisce insinuat, quod nimirum Celssissimi Principes Czartoryski conjuges ad forum hocce adversus eos in causa pto. solutionis summæ 3264 duc. Libellum porrexerint iudicique opem, quo ad id possit exigi, imploraverint. Cum autem Forum hocce ob ignotum eorum habitationis locum, vel plane a Cæs. Reg. hereditariis Terris absentiam ipsis hic loci degentes advocatos Maraczewski & Dederko ipsorum periculo, & impendio, qua curatores constituerit, cumquebus etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hereditariis terris iudicarii codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipsi eum in fiaem admonentur ut intra 90 dies exceptionem suam porrigant vel curatori dato, si quæ forte haberent juris sui administracula tempestive transmittant vel denique alio quopiam mandatum constituent Foroque huic denominent & pro ordine proscripto ea juris exhibeant media, quæ ad hoc defensionem maxime efficaciam esse iudicaverint, utpote quod secus adversas fors annotationis sue sequelas sibi imputandas habebunt, ita enim santiunt præscriptæ pro Cæs. Reg. hereditariis Terris Leges.

Ig. Pietruski.

Brożowski

Purtscher.

Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galicie Occidentalis. Datum Lublin die 3 April 1800.

Ig. Salsanck.

Per Magistratum Cæs. Reg. Urbis Lublinensis omnibus, & singulis creditoribus massæ successionalis post olim Rosaliæ Baurowa civem Lublinensem in plebania Bobrowniensi sub die 27 Februarii 1799 demortuam derelictæ medio præsentis Edicti notum redditur, sine assumptione ordinatæ pertractationis hujusce massæ successionalis creditoribus ad liquitanda nomina sua terminum peremptorium usque ad diem 15 Junii a. c. abhinc præfixum haberi, quare omnes ii qui aut jure crediti, aut jure hypothecæ, aut quocunque demum alio titulo ex prænominata massa successionali se aliquid prætere tendere posse credant, hisce adsistantur, ut prætensiones suas adversus Gsum: Franciscum Greywkoński massæ ejusdem constitutum curatorem in præfixo termino eo certius liquident, quo secus substantiæ hæc hæredibus extrahatur, Illique cum suis prætensionibus ad hanc massam jam non amplius audiantur. Datum Lublini die 16 A. r. 1800.

In absentia Magnifici Proconsulis.

Schweitzer Synd.

Jacobus Lewandowski asses.

Adalbi Stefanowski assessor.

Ex Consilio Magistratus C. R. Civitatis Lublinensis.

Fran. Krepski, scrius.

W. JX. Antoni Obrąpalski kanonik Inflant: umieraiać w Kollegium Pojezuickim Brzeskim zapisat swoy cały majątek W. JP. Teodorowi Obrąpalskiemu. Takowy sukcesor, jeżeli się znajduia w życiu, niech się stawi do Brzescia Litewskiego na kontrakty Święto Jęńskie dla odebrania należitości. O wszystkim zainformować się może u JP. Sianickiego aptekarza Brzeskiego.

Data 26 maja w kamienicy Grebloskiej na ulicy Grodzkiej pod Nrem 27 na drugim piętrze będą tak z raca tak i po południu w zwyczajne godziny różne sprzęty, iehoto: przednie Forte Piano, zwierciadło wielkie, porcellana i szkła, zegar ścienny wielki z piękniemi ozdobami, kanapa i krzesła atlasowe w paski niebiesko białe, stoły z drzewa twardego i miękkiego, łózka, miedziane cynowe i żelazne naczynia i inne sprzęty, w sposobie licytacji za gotowe pieniądze przedawane.

Per C. R. Forum Nobil: Prov: Gal: Occid: Lublinense notum redditur, ad instantiam D. Mariannæ Daszkiewiczowa pupillæ Ludowicæ Daszkiewiczowna Matris Tutricis Creditricis Jureviciensis; sine assumptione bodorum Łęczna cum attinentiis in circulo Lublinensi jacentium & jurevictæ D. Principissæ Elisabethæ de Branickie Sapieżyna propriorum, juxtaq; actum detaxationis, per quemlibet prævie in græmiali hujati Registratura, vel circa ipsum actum inspiciendum ad prætium 2,376,055 fl. pol. 10 gr. judicialiter detaxatorum in C. R. hocce Foro Nobil: secundum subhastationis terminum pro die 15 julii a. c. hora 10 mat. profixum haberi. Ubi plus offerrens admentem §. 436 cod. jud: Credita bonis his in hærentia pro rata prætii oblati in se recipere tenebuntur, siquidem creditores antestipulatam forte renunciationem crediti solutionem; accipere detrectent.

Quare hoc modo etiam omnes, D. Elisabethæ de Branickie Sapieżyna in præfatis bonis Łęczna cum attinentiis hypothecarii creditores, pro eodem termino, quin specialem citationem præstolentur, juxta aulicum normale dd. 22 Aug. 1797. hisce adsistantur quo secus ii, qui se in præfixo termino non sistent, nec contra emptorem aut susceptorem eorundem bonorum, nec contra seu ad ipsum bonum jus ali-quod se amplius habere, sed suam satisfactionem ex prætio venditionis, aut alia creditricis substantia; querere debere sciant. Datum Lublini die 1 Aprilis 1800.

Ig. Pietruski.

Purtscher.

Friedenthal.

Ex Consilio C. R. Fori Nobl. Provincialis.

Ig. Sahaneck.

Na dniu 4go lipca 1800. C. s. K. prefektura Radłowska zaaręduie naywięcej
dajacemu dziesięć, która się za rok 1800. od niżej wyrażonych gromad państwa
Radłowskiemu należy, a to każdą gromadę z osobna.

Nro.	Nazwiska Gromad.	Cena fiskalna		10cia procen- towa reko- mnia.
		z Rusti- kalnych grun- tów.	z Demi- nikal- nych grun- tów.	
		Rh. kr.	Rh. kr.	Rh. kr.
1	Radłów		33 20	3 20
2	Niwka		25	2 30
3	Rudka	33 30	42	7 33
4	Watt	145 15		14 32
5	Ruda		32	3 12
6	Smielana		36	3 36
7	Wola Radłowska		35 30	3 33
8	Łętowice	300	78	37 48
9	Biadolin	100	56	15 36
10	Bielcza	450	91 30	54 9
11	Wokowice	177 30		17 45
12	Borzęcin		281	28 6
13	Szczurowa	764 15		76 26
14	Rellowa		25	2 30
15	Niedzielisko	302		30 12
16	Raysko	11 45		1 12
17	Rzachowa	45 30		4 33
18	Zaborów	125 15		12 33
19	Pojów	85 45		8 36
20	Dotęga	110		11
21	Kwikow	53		5 13
22	Biała przy Tarnowie		94 10	9 26
23	Z Tarnowskiej kantory z strony Dominium		33 15	3 20
24	detto detto detto Gromad		52	5 12
25	Z arendownego Folwarku w Szczurowy		35	3 30
26	Z takowegoż w Biskupicach		60	6
27	detto na Woli Radłowskiej		10	1

Którzy zaś chcą mieć zwyż wyrażonych dziesięć co zaliczyć, więc tak-
wi mają się na zwyż naznaczony dzień o godzinie gley z rana w C. s. Król Prefektur-
ney Radłowskiej kancelaryi znajdować, i że każdy przed rozpoczęciem licytacji, nale-
żące się 10 procentową rekomią złożyć ma, gdyż inaczej żaden do licytacji przypu-
szczonym być nie może.

Nakoniec zaliczone kwantum zaraz po skończoney licytacji zapłacone być
ma. W Radłowie dnia 13. Marca 1800.

Frank prefekt.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmują tym Edyktem
Panu Janowi Duninowi: że Pan Michał Ubliński w dobrach Zielonka cyrkule Radom-
skim mieszkający u sądow tych, o nakazanie detaxacyi dobr Sokolniki celem zapła-
cenia summy 18,550 zł. pol. z prowizyą, żalobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile
sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie obżalowany zostale, lub czy w ca-

Je w C. Kr. krajach dziedzicznych znajduje się, iemuż adwokata tutejszego Pawła Bronickiego z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowity, z którym process ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 7 Czerwca roku bieżącego sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienić, i podług przepisu tych środków prawa używać, które do swej obrony za najskuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbaniem wynikać mogącą, samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Józef de Nikorowicz,
Olechowski.
Reinheim.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Krak. Galicyi zachodniej
W Krakowie dnia 4 marca 1800.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmują tym Edyktem Panu Antoniemu Raczynskiemu: że Teressa Leszczyńska w zastępstwie przydanego jej adwokata Męcińskiego u sądów tych o pozwolenie iey zastawu do prowentu dobr Gostanowice z przyległościami Stawiany, Chomentówek, Janów i Murinka w cyrkule Kłockim leżących, na zadane uczynienie w summie 12,916 zł. pol. z prowizyą i kosztami prawnym, ażeby n. niego podata, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosita.

Gdyż sądy te, nie mając wiadomości gdzie obciążony został, lub czy wcale w C. K. Państwach dziedzicznych znajduje się, iemuż adwokata tutejszego Honorow. J. z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowity, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie, on przeto edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 25 Czerwca r. b. sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienić, i podług przepisu tych środków prawa używać, które do obrony swojej za najskuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wynikać mogącą samby sobie podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Józef de Nikorowicz,
Jan Morak,
Chreścianski.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Krak. Galicyi zachodniej.
W Krakowie d. 28 Lutego 1800 roku.
J. Daublebski Sternck.

Ex parte Magistratus Cæs. Reg. Urbis Lublinensis medio præsentis publici Edicti omnibus & singulis creditoribus massæ successionalis olim Joannis Nathanaelis Roesler die Lublini sub 16 Aprilis a. c. defuncti notum redditur; in ordine assumendæ ordinationis retractationis hujusce massæ successionalis post suprafatum Joannem Nathanaelem Roesler derelictæ, pro liquidandis juribus creditorum terminum peremptorium usque ad diem ultimum Julii a. c. abhinc præfixum haberi, in cujus consequentiam omnes creditores, qui aut jure crediti, aut jure hypothecæ, aut quocunque alio titulo exigenditata massa successionali aliquid prætereendere posse credant, hisce adduntur, ut in hocce termino sua nefors habentia jura, contra declaratam Hæredem Sophiam Roeslerowâ Viensm eo certius liquident, quo secus substantia hæc legitimis Hæredibus cum beneficio legis extrahatur, & illi cum suis prætensionibus ad hanc massam jam non amplius audiantur. Datum Lublini die 7 Maii 1800.

Schweltzer Synd.
Joc. Lewandowski.
A. Stefanowski.

Ex Consilio Magistratus C. R. Civitatis Lublinensis.
Franc. Krępski, secre.

Per Magistratum C. R. Urbis Lubli: medio præsentis publici Edicti omnibus & singulis quorum interest, aut quoquo demum modo interesse poterit notum redditur, quod cum in tertio licitationis termino domus olim Vilhelmi Koulhaus hic Lublini in suburbio Cracov: sub Nro. conscr. 38 situata, ad massam eridariam pertineas in diminuto per decretum Li- quidationis dd. 19 Febr. 1789 æstimationis prætio f. p. 22000 disvendi non poterat. no- vum terminum licitationis, idq; ad unanimum petitionem creditorum ejusdem massæ abhinc pro die 16 Junii a. c. hora 10 matutina præfixum haberi, eo addito quod si nemo licitantium adesset, qui pretium detaxationis in hocce termino offeret damus hæc etiam ex unanimi consensu præfatorum creditorum eatenus perceptorum infra pretium plus offerenti disvenderetur. Omnes igitur domum hanc emendi cupidi hisce inviantur, ut præstituto die & hora horsum compareant, & conditiones ejusmodi licitationis jam in præcedentibus Edictalibus publicatas in hujati Græmiali registratura reperibiles in- spiciant. Datum Lublini die 7 Maii 1800.

Schweitzer Synd.

Jac. Lewandowski.

Stefanowski. ass.

Ex Consilio Magistratus C. R. Civitatis Lublinensis.
Franc. Krepski, secr.

Per Magistratum C. R. Urbis Lublinensis medio præsentis publici Edicti notum redditur, domum Juredicti Francisci Schultz propriam hic Lublini in Platea Beatis- mæ Virginis Mariæ de Triumpho sub Nro. Conscrip. 202 sitam, ad pretiam 1430 f. Ek. 29 kr. judicialiter detaxatam, in satisfactionem Debiti Nhli. Joanni Weber adjudicatæ, ex unanimi Consensu Creditorum denuo novæ Subhastationi pro die 16 Junii hora 3 pomeridiana hic Judicii assumendæ subiectam iri, eo addito, quod si Domus huc in hocce Termino in pretio eo, quo æstimata fuit, disvendi non posset, talis etiam infra pretium plus offerenti vendetur. quare omnes emendi cupidi inviantur, ut præstituto die, & hora hic compareant, & Conditiones venditionis in prioribus Edictis jam pu- blicatas in Græmiali Registratura inspiciant. Datum Lublini die 7 maii 1800.

Schweitzer synd.

Jac. Lewandowski.

A. Stefanowski.

Ex Consilio Magistratus C. R. Civitatis Lublinensis.
Fran. Krepski Secret.

Niżey wyrażony ma honor wysokiemu Państwu i szacownemu publikum niniejs- zemi oznaymić: iż on kąpiela Barfeldskiey kwaśney wody od Przeciwieznego magi- stratu w wyższych Węgrach znajdujacego się miasta Barfeld od bieżacego roku na- stępujace lata zaarendował; ta kwaśna woda podług doświadczeń, pod po- zorem od dworu wynaczoney nadworney kommissyi, Pana Pawła Kitaibel, profes- sora Chimii, głównemi w sobie zawierajacemi częściami z Pirmontską Spasłą wodą rowna się, a naddatkiem ieszcze przedziwney soli tamte przewyższa, której im woa- le brakuje, a osobliwie wiele żeiaznych częsci, i więcey zmylnego powietrza iak Spa- ska woda w sobie zawiera; przeto ta uzdrawiająca woda tak do picia iako i kąpania bardzo i jest pożyteczna.

Ta uzdrawiająca kwaśna woda i kąpiel osobliwiej dotąd na następujace cho- roby z szczęśliwie okazanym skutkiem używana była: na ból i zawrót głowy, na chremanie i drżenie członkow, na wielkie choroby i nerwow okoliczności, na hipokondryczne choroby, na boleś w krzyżach i zasady do podagry, na choroby dolney częsci ciała i wnetrznosci, na osłabioną strawność, utracony apetyt, wrony, kurczenie żołądka, nabrzmienie, robactwo, przetękanie i kolki, na złoty flus, ostróż- uryzny i uciążliwosci kamienia, na zatrzymane albo zbytne płynienie moczowego czyszczenia i złotego flusu. Osobliwie tey kwaśney wody osłabionym osobom uia- tey powracajacey i wzmacniajacey siły dostatecznie zalecić nie można.

Gdy wreszcie niżej wyrażony za sporządzeniem dostateczney liczby wygodnych i gustownie urządzonych na mieszkanie pokoiów, wielkiej i pięknie wyordobionej sali z przyległemi do niej na Billiard i do grania izbami, więcej ochłodzonych izdebek do kąpania i innych potrzebnych dla koi i służących budowli, wszystko dla wygody i ukontentowania kąpiących się i odwiedzających to miejsce Gości iak naley piecy urządził; może przeto u przecznego Publikum łaskawe zawierzenie położyć, iż on przez poczynione podług wiadomey pilności i staranności urządzenia około Bart. Feldskiej kąpieli i miejsca studzianego, na zupełne ukontentowanie zasłuży.

W Lwowie dnia 15 Kwietnia 1800.

Jan Höht.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej, oznaymiają tym Edyktem sukcesorom s. p. Jana i Katarzyny Szykow małżonkow: że Felicysyma Braunowa wdowa w zastępstwie P. Jana Białobrzeskiego kuratora, niemiecy sukcesorowie s. p. Jędrzeja Brauna, iako to: Anna, Ewa, Petronella, Piotr, Karol i Kasper w zastępstwie opiekunow, Panow Franciszka Guzowskiego i Tomasza Piątkowskiego, u sądow tych, o zapłacenie summy 105 czer. zł. z prowizyą dnia 6 marca 1800 roku za to; na nich podali, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga prosili.

Gdyż zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie obżatowani zostali, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajduia się, onymże adwokata tuteyszego Miłkowskiego z ich szkoda i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się, i ukończony będzie; oni przeto edyktem niniejszym tym końcem upominają się, ażeby dnia 5go Lipca 1800 roku sami stanęli, albo jeżeli iakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tuteyszym wymienili i podług przepisu tych środków prawa używali, które do swej obrony za nayskuteczniejsze osądzą; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedo godność z zaniedbania wyniknąć mogącą samiby sobie podług opiewu C. K. praw przypisać winni byli.

Jożef de Nikorowicz.

Jan Morak.

Reinheim.

2 Rady C. K. 'sądow 'szlacheckich Krakowskich, Galicyi zachodniej. W Krakowie d. 2. Kwietnia 1800.

Weinmann.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznaymiają Edyktem niniejszym: że niegdy Jan Renell Konsyliarz Króla Jegomości Polskiego testamentem swoim w Warszawie dnia 7 stycznia 1792 R. spisany, troje dzieci zmarłej siostrzenicy swojej le Roux de la Magdalaine, to jest: dwóch synow i jedną córkę, summy 5000 czer. zł. dziedzicami postanowił z tym warunkiem: ażeby inna siostrzenica Pani Janhowska użytek od teyże summy 5000 czer. zł. pobierała: i że po zeyściu teyże Pani Maryanny Janhowskiej dnia 9 września 1794 R. nastapieniem, pobieranie użytku ustało, i summa 5000 czer. zł. na dzieci le Roux de la Magdalaine spadła.

Gdyż zaś C. K. sądy szlacheckie tuteysze o miejscu mieszkania przerzeczonych dzieci nie mają; przeto na żądanie usłownionego kuratora adwokata Liebicha stosownie do Rozdziału 18 części II. prawa cywilnego Edyktem niniejszym dzieci wspomniane wywołują się, ażeby nayszybciej w przeciągu lat 3 deklaracyą swoją względem obięcia lub przerzeczenia się takiego dziedzictwa do C. K. sądow tuteyszych podały, a to tym prędzej, gdyż inaczej to dziedzictwo dopoty pod sądową administracyą zostawac będzie, aż do dzieci wezwano za zmarłego ogłosić można będzie.

W Krakowie dnia 15. Lutego 1800 roku.

Jożef de Nikorowicz.

Jożef de Cronenfeld.

W. Roskoshny.